

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 53.

Tredie Session.

22de Møde.

Onsdagen den 12te November.

(Forts.)

Klausen (fortsat): Men dette vil ikke alene ramme Helsingør, men ogsaa andre Dele af den danske Stat, som staae i nøie Forbindelse med Sverrig, nemlig Hovedstaden, som jo kan betragte den sydlige Deel af Sverrig som sit Dpland. Dette er altsaa den ene Betænkelse, som i Andragendet er anført. Den anden Betænkelse er Hensynet til Clareringen af Sundtolden. Ogsaa hertil har Udvalget i Slutningen af sin Betænkning taget Hensyn, naar det nemlig hedder: „Man kunde spørge, om der ikke er nogen Betænkelse ved at tillade Landsætningen af Cholerapatienter paa ethvert Punkt i Riget, navnlig ogsaa i de Byer, hvor Sund- og Strømtolden erlægges, saalænge endnu nogen af de Stater, som betale betydelige Dele af Sundtolden, overholde Dvarantaine-loven“.

Det er altsaa det Spørgsmaal, som Andragendet bestemte fremhæver: om der ikke er nogen Betænkelse ved at udsætte en Stad, som Skibsførerne ere forpligtede til at anløbe, for at clarere Tolden, for at blive smittet eller mistænkt, hvorved der vil gives Skibsførerne et naturligt Paaskud til at unddrage sig denne Forpligtelse. Andragendet udsættende i denne Hensende, hvorledes det i den nyere Tid er blevet Praxis, at Skibene seile igjennem Sundet uden at clarere, idet de senere eftersende Papirerne til Clarering, og der yttres Frygt for, at en Foranstaltning som den her foreslaaede vil i betænkkelig Grad fremme denne Praxis og saaledes foranledige en Selvraadighed, som Regjeringen antages ikke at burde begunstige. Videre skal jeg ikke

opholde mig ved disse Betæneligheder, der tildeels angaae specielle Forhold, som det for den Udenforstaaende er vanskeligt at bedømme. Men man vil idetmindste finde, at der har været særlig Anledning for Helsingørs Communalbestyrelse til at underkaste denne Sag en nøiere Drøftelse, som vil kunne faae større Betydning ved Sagens videre Behandling paa et andet Sted i Rigsdagen, end den har kunnet faae her, hvor Resultatet af denne Drøftelse er blevet forelagt saa seent.

Ordføreren (Fenger): De Betæneligheder, som af den ærede Rigsdagsmand ere fremhævede mod adskillige Bestemmelser i det foreliggende Lovudkast, have ingenlunde været Udvalget ubekendte, hvilket vil fremgaae af den Omhu, der i Betænkningen er anvendt paa at imødegaae dem. Jeg maa derhos tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, saaledes som Betænelighederne ere fremhævede i Indstillingen fra Helsingørs Communalbestyrelse, gjælde de egentligen kun Lovforslaget, som det blev forelagt af Regjeringen, idet nemlig derefter de Bestemmelser, der efter administrative Regler ere gjældende med Hensyn til Koppesygge, ere givne Anvendelse paa Skibe, der ankomme med Cholerapatienter og Liig af Cholerasygge til hvilken som helst By i Danmark, og det, saaledes som disse Regler ere formulerede, unægteligen kunde synes, som om det maatte være en Ret for et Skib, der ankom med en Cholerapatient til et hvilken som helst Sted i Danmark, at landsætte denne Patient paa dette bestemte Sted. Efter Lovudkastets Affattelse var det idetmindste uklart, om dette ikke maatte betragtes som en Ret, men Thingets ærede Medlemmer ville mindes, at Udvalget netop har foreslaaet en Redaktionsforandring i Lovforslagets § 2, hvorved denne Ulempe formentlig vil blive fjernet. Vi have nemlig